

Sygn. akt I CZ 189/04

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. G.

przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

o odszkodowanie i zadośćuczynienie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 7 stycznia 2005 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 31 sierpnia 2004 r., sygn. akt I ACa .../03,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w W. zaskarżonym postanowieniem odrzucił – na podstawie art. 393⁵ k.p.c. – kasację powódki na skutek nieprzedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie.

W zażaleniu pełnomocnik powódki wniósł o uchylenie tego postanowienia, zarzucając, że kasacja spełnia wymagania z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. Świadczy o tym – jego zdaniem – uzasadnienie kasacji, w którym wskazał „na istotne naruszenie zarówno prawa materialnego, a mianowicie art. 445 k.c., a także na naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik postępowania, czyli uczynił to zgodnie z normą zawartą w art. 393¹ k.p.c. oraz art. 393³ k.p.c.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. jednym z elementów konstrukcyjnych kasacji jest przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Wskazanie tych okoliczności umożliwia Sądowi Najwyższemu dokonanie oceny, czy nie zachodzą podstawy do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania (art. 393 k.p.c.). Omawiane okoliczności powinny wprost nawiązywać do treści art. 393 k.p.c. To oznacza, że skarżący, aby uczynić zadość wymaganiu kasacji określonemu w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., powinien wykazać, że w sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania bądź oczywiste naruszenie prawa (por. uchwała połączonych Izb SN: Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Cywilnej z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7 – 8, poz. 92).

Brak kasacji, polegający na nieprzedstawieniu okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie – jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu

z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00 (OSNC 2001, nr 3, poz. 51) – powoduje odrzucenie kasacji bez wzywania do jego usunięcia. To stanowisko Sąd Najwyższy uściślił w postanowieniu z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00 (OSNC 2001, nr 3, poz. 52), stwierdzając, że spełnienie obowiązku określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. nie może polegać na odwołaniu się przez skarżącego do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, bez przedstawienia okoliczności wskazanych w wymienionym przepisie, a w postanowieniu z dnia 22 marca 2000 r., V CZ 131/00 (OSNC 2000, nr 10, poz. 156) zaznaczył wyraźnie, że jeżeli skarżący nie wskazał w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, to obowiązek ich przedstawienia nie jest spełniony, choćby dały się one wywieść z uzasadnienia kasacji. Z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01 (OSNC 2002, nr 2, poz. 22) wynika natomiast, że okoliczności uzasadniające rozpoznanie, o których mowa w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. powinny być – podobnie jak pozostałe elementy przewidziane w tym przepisie – przedstawione w wydzielonej części kasacji, jako odrębny element pisma procesowego.

W świetle powyższego nie budzi wątpliwości trafność stanowiska Sądu Apelacyjnego, że kasacja powódki nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. Nie zawiera ona bowiem – wbrew przekonaniu skarżącej – argumentów, które odpowiadałyby jednej z czterech przedstawionych na wstępie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji.

Z przedstawionych powodów zażalenie należało oddalić jako bezzasadne (art. 385 w zw. z art. 393¹⁸ § 3 i art. 397 § 2 k.p.c.).